

Og det fører mig så til det næste, hr. Stefan G. Rasmussen påpegede, nemlig at hr. Stefan G. Rasmussens ven ikke fik lov til at gå i haven og hjælpe. Det handler om, at der på plejehjem ikke er rum og tid til at yde de gamle det tilbud, at de kan få lov til at hjælpe til i haven. Hvis plejehjemsassistenten kan se, at den gamle hr. Nielsen gerne vil ud i haven, så koster det hende tid at gå ud og snakke med gartneren. Den tid skal hun tage fra andre, for den tid har hun ikke. Så det er overhovedet ikke et spørgsmål om centralisering. Det er et spørgsmål om at tage hensyn til disse her mennesker.

Endelig til slut til socialministeren: Jeg er sikker på, at socialministeren er enig i intentionerne. Vi har blot en utålmodighed, som socialministeren desværre ikke deler. Jeg håber, at man undervejs i det kommende udvalgsarbejde vil komme frem til, at vi måske kan nå et lille skridt ad vejen og se, om det dog ikke er muligt at ændre på tilbudene om uddannelse af hjemmehjælperne, således at vi kan lave en social- og sundhedsuddannelse rettet mod de ældre, der gerne vil være hjemme. Det er måske nogle af de initiativer, der skal i gang.

Stefan G. Rasmussen (KF):

Når jeg siger, det er centraliserende, så mener jeg sandelig, det er centraliserende, og jeg mener, man i den sammenhæng netop skal prøve at respektere, at der ude i kommunerne gøres et forhåbentlig stort og godt arbejde for, at de ældre har det godt. Hvis man herindefra vil lave nogle overordnede pålæg, er man også forpligtet til at sikre sig, at der er penge til det, for ellers sender man jo bare problemet videre til kommunerne. Og det er vi som konservative imod; det er rigtigt opfattet.

Når vi snakker om Hans deroppe på hjemmet og det bliver påpeget, at der ikke er tid, så er det jo ikke det, der er galt – det ved SF også godt – men det er jo, fordi vi rundt omkring har et konserverende fagligt system, som ikke giver mulighed for, at folk kan gå ud og gøre det; og det er synd.

Anne Baastrup (SF):

Nu har livet på plejehjem ændret sig. Ældreboligbyggeriet og de nye plejecentre har ændret sig således, at der i langt højere grad er et ønske fra personalets side om ikke at stå fast på de gammeldags, traditionelle linjer, men i højere grad at inddrage de beboere, der er der. Derom er der vist ingen tvivl. Moderne pleje af ældre

mennesker tager udgangspunkt i de mennesker; det drejer sig om. Spørgsmålet er blot, om man har tid.

Det næste, hr. Stefan G. Rasmussen kom ind på, var, om vi ville pålægge kommunerne denne ekstraudgift. Sagen er, at hvis Folketinget vedtager dette beslutningsforslag, vil det automatisk betyde, at kommunerne får ekstra indtægter via den almindelige udligningsordning. Så det er ikke et spørgsmål om, at vi siger, at kommunerne udelukkende skal bruge penge til det her område; der vil blive kompenseret.

(Kort bemærkning).

Stefan G. Rasmussen (KF):

Jamen det er jeg da glad for at høre, og det bekræfter da også mine antagelser, men så vil jeg gerne høre, hvor man vil skaffe disse penge fra i vores finanslov.

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil ikke gå ind i en større finanslovdebat, men jeg vil gerne tilsende hr. Stefan G. Rasmussen vores finanslovsændringsforslag, og dér er fuld kompensation for det hele.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 29: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal aktivering. (Ændring af satser for oplæringsydelsen samt forsøgsbestemmelse).
Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 2/11 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.